

[Lawaetz]

de os ret til at få diskuteret de tvivlsspørgsmål, der kan være, inden anden behandling.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

CD er tilfreds med den forenkling af indbetalingsmetoden for en række arbejdsgiverbidrag, som ligger i forslaget. Der har været rejst berettiget kritik af besværlighederne, især for de mindre virksomheder, og derfor er ændringen nødvendig.

Jeg vil dog gerne understrege, at CD ikke hermed har givet betingelsesløs tilslutning til L 52, som nu er til behandling i arbejdsmarkedsudvalget, selv om det af ministerens bemærkninger fremgår, at dette forslag forud sætter vedtagelse af L 52. Men vi har forstået, at det nu kan lade sig gøre fortsat at friholde arbejdsløshedsbidraget for den først ansatte, og på den baggrund kan vi tilsige lovforslaget en hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig lovforslaget. Vi er ikke helt i den situation, som hr. Dyremose var i, at vi kan sige: Hvad sagde vi! Men også de konservative skal jo have lov til den slags bemærkninger ind imellem.

Jeg vil godt komme med en enkelt bemærkning til SFs ordfører, der er betænkelig ved de 16 mill. kr., der tilsyneladende går til arbejdsgiverne i denne sammenhæng. Det er faktisk det samme beløb, som vi fjernede fra dem sidst, idet vi dog dengang fjernede 20 mill. kr., så hvis man endelig skal sige noget om, hvem der skal have noget, så er de 16 mill. kr. 4 mill. kr. for lidt.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi kan selvfølgelig støtte lovforslaget. Vi har jo selv medvirket til, at det blev til.

Det er ganske morsomt at høre, at hr. Dyremose nu ønsker at skabe det indtryk, at han er den egentlige årsag til forslaget. Ak nej, hr. Dyremose, vi, der har været her lidt længere, må erkende, at så let går det ikke, for hvis ord alene kunne ændre lovene herinde, hvad havde vi så ikke fået ændret af love, og hvilke nye love var der så ikke kommet til? Nej det batter såmænd lidet, hvad man siger, om argumenterne er aldrig så gode, det har vi mange gange erkendt, og derfor har vi også prøvet at hjælpe til i et ærligt

samarbejde for at få skabt bedre vilkår også for erhvervslivet på forskellige områder. Det har vi også prøvet på her, og vi vedkender os åbent og ærligt, at det var noget af det, vi var med til at få frem i sin tid, ikke fordi hr. Dyremose havde sagt det, men fordi vi allerede i 1973 sagde, at her var noget, vi virkelig måtte have ændret. Og så har vi da selvfølgelig, når vi er gået ind i forhandlinger, prøvet hver gang at få dette ændret. Nu er det lykkedes, og det mener jeg såmænd ikke at hr. Dyremose skal have tak for. Er der nogen uden for dette hus, der skulle takke nogen, skulle de snarere takke de radikale og os for, at det er blevet ændret.

Men lad os ikke tage en længere debat om det. Jeg skal som sagt glæde arbejdsministeren med, at vi vil støtte forslaget.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Vi er vel egentlig i den situation i dag, at alle i folketinget – hvis man tør tolke venstresocialisternes tavshed positivt – er enige om, at det er et virkelig godt forslag, der er lagt frem. Det giver et håb om, at det i hvert fald skulle have en chance for at blive vedtaget, men man kan aldrig være 100 pct. sikker. Jeg vil dog gerne takke alle ordførerne for deres positive tilkendegivelser og så kun gøre nogle ganske få bemærkninger.

Hr. Dyremose og jeg udvekslede synspunkter for et øjeblik siden, så jeg skal kun lægge til det, jeg sagde, at hr. Dyremose aldrig har foreslået en forenkling i retning af det, der nu gennemføres, nemlig en samling i ATP. Det, hr. Dyremose i sin tid foreslog, var, at man fortsat overlod det til private, nemlig forsikringsselskaberne, at opkræve bidragene, uanset at vi alle vidste, at vi så gik glip af meget store beløb med det resultat, at de virksomheder, der betalte deres bidrag, blev dårligere stillet end de virksomheder, der ikke betalte.

Det egentlige ansvar eller æren, hvad man nu skal tale om, tilfalder nok arbejdsmarkedets parter og organisationer, som har besindet sig, og som i ATP er gået ind for at løse denne opgave, som vi allerede i sommeren 1980 havde ønsket at få løst.

Jeg vil gerne til hr. Svend Heiselberg sige, at havde vi ikke haft denne særordning med fritagelse for den første lønmodtager i arbejdsløshedsforsikringen og invalidepensi-